



SKATTEMINISTERIET

J.nr. 13-0002899

Dato:24. maj 2013

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges yderligere supplerende høringsskema samt de yderligere modtagne høringssvar vedrørende forslag til L 212 – Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.)

Holger K. Nielsen

/Per Hvas

Yderligere supplerende høringsskema indeholdende høringssvar modtaget modtaget efter oversendelse af det supplerende høringsskema og kommentarer hertil vedrørende L 212 – Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.).

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Den Danske Dommerforening	<p>Det fremsatte forslag ændrer ikke ved Dommerforeningens betænkeligheder ved den ændrede klagestruktur på skatteområdet. Samlet er det Dommerforeningens vurdering, at domstolene vil få flere sager, og flere af de sager, der vil blive indbragt for domstolene, ikke vil bygge på en administrativ afgørelse af en kvalitet, Landsskatteretten i dag er garanteret for.</p>	<p>Efter lovforslaget kan klageren vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Dette sikrer, at sagen behandles af den klageinstans, klageren finder bedst egnet til at behandle sagen.</p> <p>Behovet for domstolsprøvelse søges ligeledes modvirket gennem større fokus på afgørelsernes kvalitet. Gennem etablering af et fælles sekretariat, og gennem at Landsskatteretten skal behandle alle principielle sager, sikres en høj kvalitet af alle afgørelserne.</p> <p>Dermed kan det hverken forventes, at lovforslaget vil føre, at flere eller færre sager vil blive indbragt for domstolene, eller at de afgørelser, der indbringes, vil være af en ringere kvalitet.</p>
Landsskatteretten	<p>Efter de foreslåede bestemmelser i § 35 a, stk. 6 og 7, synes kompetencen til at afvise klager grundet formelle mangler vedrørende klagefrist, sagsmateriale og begrundelse alene at være skatteankeforvaltningens. Dermed er det ikke klart, hvorfor der er regler i det foreslåede § 13, stk. 3, om kompetencen for Landsskatteretten ved afvisning af sager.</p> <p>Den foreslåede bestemmelse i § 35 a, stk. 3, 4. pkt., om 4 måneders klagefrist, når klageren ikke har modtaget afgørelsen, er ikke ganske klar.</p>	<p>Bestemmelsen er medtaget af hensyn til afvisning af andre grunde end de, som er nævnt i de foreslåede bestemmelser i § 35 a, stk. 6 og 7. Det kan f.eks. være på grund af, at klageren ikke er klageberettiget.</p> <p>Bestemmelsen er alene tænkt anvendt der, hvor en klageberettiget ikke er adressat for afgørelsen. Er den klageberettigede adressat for afgørelsen, finder den almindelige regel om, at kla-</p>

	<p>Overskriften til kapitel 13 b er ”Klage, hvor skatteankeforvaltningen træffer afgørelse”. Imidlertid indeholder kapitlet også nogle regler, hvor der snarere er tale om, at skatteankeforvaltningen fungerer som sekretariat for ankenævn/Landsskatteretten.</p> <p>Der henvises til kommentarerne til Videncentret for Landbrug i det supplerende høringsskema, og det konstateres, at det i Landsskatteretten ikke er sekretariatet, der træffer afgørelse om fuld omkostningsdækning til syn og skøn.</p>	<p>gen skal indgives senest 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen anvendelse. Det fremgår således af bemærkningerne, at det er, når klager ikke er adressat for afgørelsen, at reglen kan anvendes, og bestemmelsen må fortolkes i overensstemmelse hermed. I det omfang den klageberettigede burde have været adressat for afgørelsen, vil der desuden kunne lægges vægt herpå ved anvendelse af muligheden for at se bort fra fristoverskridelser efter den foreslåede § 35 a, stk. 6.</p> <p>Bestemmelsen er indsat for, at en afgørelse ikke kan påklages i uendelighed, i de sjældne situationer, hvor en klageberettiget ikke er adressat for afgørelsen. Dette sikrer retssikkerheden for andre parter i sagen, som har været adressater for afgørelsen. Alternativet er, at disse kan risikere, at en sag kan påklages flere år efter, at afgørelsen er truffet, herunder af en klager, som har modsatrettede interesser i sagens udfald.</p> <p>Der vil blive stillet et ændringsforslag, hvorefter overskriften gøres mere dækkende.</p> <p>Dette tages til efterretning. Formålet med den foreslåede regel er at skabe en ensartet regel om, hvilken myndighed, der træffer afgørelsen om omkostningsgodtgørelse, når sekretariatet er en anden end den myndighed, der skal træffe afgørelse i selve klagesagen. Valget er i denne forbindelse faldet på, at det er skatteankeforvaltningen, der skal træffe afgørelsen.</p>
--	---	---

	Det gøres gældende, at beskrivelsen af skatteforvaltningslovens § 55, stk. 2, i bemærkningerne til § 1, nr. 61, er upræcis.	Der er ikke med beskrivelsen i bemærkningerne tilsigtet nogen ændring af, hvilke sagstyper der omfattes af bestemmelsen.
--	---	--